

Пра што б хацелася сказаць на II з'ездзе настаўнікаў Рэспублікі Беларусь

Хто ставіць на навуку — ставіць на перамогу

НА ВЫРАШЭННЕ гэтай задачы накіраваны намаганні творчага калектыву Брэскага дзяржаўнага ўніверсітэта на чале з прафесарам Ма-

уключае ў сябе сем структурных праектаў, якія, у сваю чаргу, падзяляюцца на блокі і модулі. Яны прадугледжваюць рашэнне некаторых выхаваўчых задач і цесна перапля-

педагогами і башками. У багатьох ад-
характеру взаємадносін дітяці з
першим настаўнікам у башкоу
фарміруецца меркаванне аб
школьных педагогах увогуле. Вось

“Пакарание і заахвочванне дзіцяці ў сям’і” і інш. Там размешчаны відэакасета з запісамі праводзімых у класе святых, папкі-перасоўкі з падборам інфармацыі на тэмы вы-

A young woman with short, curly hair, wearing a black sleeveless top and a patterned skirt, is painting on a large canvas. She holds a paintbrush in her right hand and a palette in her left. The background shows a building with arched windows and some trees.

Фота Юрыя БОНДАРАВА

Школа жыцця... у летніку

Аксана ЖУРАЎСКАЯ,
псіхалаг Гродзенскага
вучылішча мастацтваў

Намячаем "Арыенцір"!

Вихаванне заўсёды лічылася адвечнай праблемай, вакол якой разгортваліся спрэчкі аб тым, якім яно павінна быць. На сучасным этапе абнаўлення нашага грамадства мяняюцца ўяўленне аб самім чалавеку як носьбіце духоўнасці, яго магчымасцях, інтарэсах, патрэбнасцях. Акрамя таго, мяняюцца прыпыткі ў вихаванні. Мы ўсведамляем, што хочам бачыць падрастаючага чалавека інфармаванага, тэорычна, свабодным, зольным да асабістага ўдасканалення. Але як гэта зрабіць? Дарэчы, сёння настаўніку могуць навукоўцы, якія правядаюць яго па шляху ад канцэптуальных палажэнняў да канкрэтнага зместу, форм работы; змяшчаючы агульную сітуацыю вихавачага працы, у якой кожны з яго ўдзельнікаў выконвае канкрэтную функцыю, адпаведную ролю. Сёння настаўнікам і вучням патрэбны арыенціры: “Што рабіць?”, “Як рабіць?”, неабходна канкрэтная метадычная дапамога.

**Валянціна ГАЛЮК,
настаўніца
вышэйшай катэгорыі
сярэдняй школы № 3
Маларыгты
Брэскай вобласці.**

Беларусь у ХХІ стагоддзі

Пад такой назвай на базе Гомельскага дзяржаўнага дзісяна-будаўнічага тэхнікума дабылася навукова-практычная канферэнцыя навучніцаў ССНУ Гомельскай воласці. Канферэнцыя прайшла ў рамках мэтай праграмы "Грамадзянству ХХІ стагоддзя — ініцыятывы і творчасць таленавітай моладзі Беларусі" Спецыяльнага фонду Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь на сацыяльных падтрымцы таленавітых навучніцаў і студэнтаў. Мэта канферэнцыі — актыўнізацыя навукова-даследчай дзейнасці навучніцаў ССНУ.

[illegible]

ций, у выніку якога навучнец на бывае да 50 працэнтаў агульнага аб'ёму прафесійных ведаў, засвоеных у ССНУ, за кошт актыўнага паўтараўня прадзіленага матэрыялу, сінтэзу ўсіх ведаў, засвоеных у працэсе навучнага. Даследчак дэманструе самастойнае навучніцтва, працягваючы самастойнась у большым аб'ёме, чым да таго часу на пераходных этапах яго навучніцтва. Таму да вучэбна-даследчай дзейнасьці трэба далучаць на старэйшых курсах навучніцтва, калі навучнічы ўжо маюць дастатковы багаж прафесійных ведаў для таго, каб умець іх самастойна аналізаваць і сістэматызаваць. Так, у Гомельскім музэіна-педагагічным каледжы імя І.С. Ягошкіга створана навуковае таварыства навучніцтва (кіраўнік В.У.Ягошкі). Заўважэння наставнікаў удзельнічаюць у падрыхтоўцы, навукова-практычных канферэнцыйх рэспубліканскага і рэгіянальнага ўзроўню, даследуюць актуальныя праблемы ў адукацыі. На канферэнцыі былі прадстаўлены работы: «Перспективы развития образования в Беларуси» (аўтары Н.А.рамска, С.М.Марозава, навуковы кіраўнік Т.Кабанова), «Роль творческой деятельности в формировании актуальной мышлевой деятельности» (аўтары В.Казлова, Н.Горына, навуковы кіраўнік В.С.Варылова), «Интеграция науки и образования»

Центральний фігурай у аргументації вучобно-дослідної діяльності заступника директора інституту з с/дшшх викладачів і педагогів, які здійснюють вивчення і удосконалюють форми роботи з науковцями: реформування артикуляції з науковцями популярних часописів; узяте у конкурсах, алімпіадах, дзельных конкурсах, канферэнцях; вичучене при запаряганнях гэмі інішыя. Выхадзі такі аэтымізмі пратэст вучаванням акрыёваў і каардынэ дзейнасці вучавання і дабаўвацца пастаўнаў наў моты. Сведчанне вышэй шака нага — прадстаўлення на конкурсы творчых работы, якія здэляюцца самабытнасцю, выразнасцю і пратэстызмам прадстаўлення, а таксама глыбінёй даследавання праблемы: "Мас вёска" (аўтар Н.П.Багамов), "Дзельныя кравіны" (В.Ждановіч, Гомельскіх), "Дзельныя кравіны на калядэ Белкапашаўска", "Сав. Беларусі і Расіі — рэальнасць і перспектывы інтэграцыі" (аўтары Т.В.Прывалава, С.В.Гук, навуковцы кравіны А.Ф.Ашмшчак, Гомельскіх дзержавія даражэ-будавніцкіх тэхнікум) і многія інішыя.

Творчість роботи науви́дчан-
Гомельська медичньска вуч-
лішча, прадставлена на конкур-
адвалдзі найбільш актуаль-
проблемам аховы здарова ў Белару-
с, а таксама сачыяльнай тэматыцы.
Праведзенае науви́дчанні паглы-
ленас «Сачыяльнае даследаван-
не па вывучэнні захавання
грыпамі ВРЗ і паводзінаў насель-
ніцтва ў перыяд эпідэміі грыпу»
дазваляе вызначыць асноўныя закана-
мернасці і асаблівасці праякнан-
эпідэміі інфекцыі на тэрыторыі
вобласці. Атрыманыя вынікі вуч-
на-даследчай дзейнасці науви́дчан-
выкарыстоўваюцца спецыялістамі
Цэнтра гігіены і эпідэміялогіі пры
планаванні асноўных мерапрыем-
стваў, афармленні комплексных пер-
санаў, афармленні спецыяльных

падрыхтоўцы метадычных пісьмаў, правядзенні семінараў. За паста-
ноўку работы вучэбна-даследчага
характару Гомельскае медыцын-
скае вучылішча ў 2001 годзе ўзна-
гароджана І анаровай граматай Мі-
ністэрства аховы здароўя.

Новий вучбно-дослідний
дзєйняи набывають навчущыи
Гомельскаг дзяржаўнаг даражна-
будуўнчаг тэхнума на вучбных
занятках, удзельнучыся і займаю-
чыся прыгавым месцы на абласных і
рэспубліканскіх алмпіадах, супра-
ставачым абласным краі-
навым таварыствам і ў аблас-
наг «Гісторыя і сучаснасць». Тво-
рчя работа М.Мінчэна «Гомель, у
палым вайны» (навуковы крэўны
А. Ф. Ашмянская) у 1999 годзе ста-
ла прызерам І Рэспубліканскаг кон-
курсу творчых рабт навучэнцаў і
студэнтаў, прысвечанаг яднанню
славянскіх народаў.

Конференція "Беларусь у ХХІ столітті" проходила у атмосфері творчості і співборництва. Проводячи цю дискусійну роботу, науковці ССНУ набувають не тільки знань, але й способи діяльності, вопит узаємін і соціальнай актывності. Альбавяцця супрааюунітня навуачн-іх і педагогаў. І зноу мы пераканаліся ў тым, што сучасная моладзь – гэта дастойная грамадзяне, сапраўдныя патрыёты, якія любяць сваю радзіму, добра ведаюць яе гісторыю і сучаснасць, клапоцяцца пра дабрабыт народа. І зноў сабесі-тэісь звязваюць яны з ісьсам краі-ны.

Лепшыя творчыя работы наву-
чэнцаў будуць прадстаўлены на
другім абласным туры конкурсу,
які адбудзецца на базе Гомельскага
дзяржаўнага ўніверсітэта імя
Ф.Скарыны ўжо ў верасні 2001
года.

Наталля БАГАЧОВА.

Чытач разважае, прапануе, абмяркоўвае

Туга па інтэлігентнасці, або Што агульнага ў педагога і святара

Грамадства адчувае нястачу інтэлігентнасці. У педагогічным друку гэта тэма ўздымаецца неаднаразова. У "Настаўніцкай газеце" ад 19 красавіка 2001 года апублікаваны артыкул С.І.Д.Саладоўнікова "Літаратура павінна выхоўваць інтэлігентнасць". Дзякуючы рэдакцыі за гэты каментарый і наватарскі матэрыял! Шчыра далучаюся да пазіцыі аўтара і хачу выказацца пра артыкул.

Чонкіны. А "маленькі чалавек" у літаратуры XIX стагоддзя? Думка аўтара пра тое, што пры вывучэнні літаратуры галоўнай з'яўляецца менавіта складаная выхаванцкая, выклікае ў душы самую гарачую паэзію. Адукацыйны ў сучасным грамадстве — шмат. Інтэлігентнасць (глыбінна міласэрнасць) — значна меней. Відэа, што словы "інтэлігент" і "інтэлігентны чалавек" — далёка не заўсёды синонімы.

Аўтары артыкула выказваюць свой пункт гледжання і на тое, як канкрэтна выхоўваць жадаемую інтэлігентнасць: "Пры аналізе літаратуры твора школьніка і студэнта можна ставіць на месца героя і заклікаць яго мадэляваць свае паводзіны ў аналагічнай сітуацыі". Думка, на наш погляд, слушная, смелая і нават прасякнутая прадбачаннем — у жыцці (тым больш сучасным) ад чалавека патрабуюцца асабліва самастойнасць і адказнасць за ўчыны. Але дзе гарантыя, што ву-

чаны ці студэнт пагодзіцца з тым, што яго будучы кудысьці "стаўіць", і ці агульнае ён на "заклік"? Навучэнне — таксама асоба.

Таму ў развіццё пераконаўчай у сваёй аснове думкі аўтара хацелася б далей: настаўнік на ўроку павінен зрабіць так, каб школьнік без усялякіх заклікаў "увайшоў" бы ў сюжэт. Самастойна ўвайшоў, бо яму, як і кожнаму з нас, заўсёды складана ад уласных "глупстваў" і "драбніц" дайсці да ўласнай высакорніцкасці. Заўважым: сам настаўнік у такіх пошуках не выключэны; гэта і стварае на ўроку атмасферу сумеснага маральнага пошуку ў адносінах да мастацкага твора.

Святар царкоўны "аналіз" рэлігійных тэкстаў не праводзіць. А якую пазіцыю выбірае "свецкаму святару"? "Аналіз" увогуле — слова не філалагічнае, хутчэй тэхналагічнае. Калі ўжо набліжана да пазіцыі прапаведніка, дык трэба весці размову не пра "металічнае" слова "аналіз", а

прыхільна сэрца да гаючага і тамячэга спасціжэння твора. Вось у такім выпадку пазіцыі святараў царкоўнага і свецкага супадаюць. Звесткі па тэорыі літаратуры вучань павінен атрымоўваць, але, на нашу думку, толькі ў той ступені, якая выклікае патрэбу "свецкага святарства". Ісці да твора — гэта ісці да сябе.

Шчыра згодны з аўтарам артыкула, што вучань павінен галоўную навуку жыцця шукаць перш за ўсё ў уласным духоўным свеце. Чытаючы, да прыкладу, рамана С.Лема "Саларыс", школьнік сразумее сітуацыю, што "схавана ў душы чалавека, які ў ёй тунэль, тунэль...". І зноў жа ў працяг думкі артыкула зазначым: агульнапрыняты разважанні пра "тунэлі" і "тунэлі" душы чалавека падрыхтаванаму вучню вядомыя не горш за настаўніка. Юнака турбуюць ліхаманкавыя пытанні пра яго ўласны "тунэль". Яму патрэбна не толькі агульная (у класе), але перш за ўсё патаемная, запаветная (у самоте) "свецкая малітва" да прапра-прымніцка.

А гэта азначае, што настаўнік павінен весці вучня ў сюжэт (павінен, абавязкова павінен!), але не "стаўленнем" і "заклікамі", а тым, што сам "пойдзе ў сюжэт", сам адчуе сябе пілігрымам да духоўнага адкрыцця, што жыве ў кнізе. Пойдзе не дзеля вучня, не ў сілу прафесійнальнага вопыту, а з мэтай свайго ўратавання ад пакут сумлення (гэтыя пакуты і ёсць, як вядома, вызначальная рыса інтэлігентнага чалавека). Калі прыклад настаўніка прыцягне да сябе вучня — гэта і ёсць тое самае святарскае служэнне мастацкай літаратуры, пра якое гавораць аўтары артыкула. Вось талі і адкрыцця алка на завучэную ў матэрыяле праблему крытэрыяў ацэнкі твораў ў класе альбо ў студэнцкай аўдыторыі.

Да ўсяго гэтага можна было б дадаць яшчэ шмат разважанняў. А гэта знак таго, што думкі, узятыя С.І.Д.Саладоўніковым, — актуальныя, змястоўныя, а галоўнае — патрэбныя для далейшага развіцця педагогічных пошукаў. Хацелася б, каб артыкул стаўся пачаткам вялікай і сур'ёзнай гаворкі. Бо пазіцыя, выказаная ў матэрыяле С.І.Д.Саладоўнікова, не павінна застацца толькі прыгожым усплескам высакорных пачуццяў. Патрэбны падручнікі, заснаваныя на ідэі "свецкага святара", распрацаваны, праграмы. Наша агульная туга па інтэлігентнасці павінна весці нас да спраўды гуманнага педагогічнага кроку.

Юрый ПАТАЛКОЎ, дацэнт кафедры тэорыі і гісторыі рускай літаратуры Брэскага дзяржаўнага ўніверсітэта імя А.С.Пушкіна.

Вопыт

Спецпрахунак папайняецца круглы год

Калі ў большасці школ спецпрахуны папайняюцца ўвосень, то "ашчаднае кніжнае" Шамаўшчынскай сярэдняй школы, што ў Мсціслаўскім раёне, — увесь год. Тут ёсць уласны псіхатэрапеўтычны школьны агарод. А да таго — свая мініферма. Сёлета з яе мясцоваму калгасу "Праўда" прадалі цялушкі 70-кілаграмавай вагі, а на калгасным рынку ў Мсціславе рэалізавалі шэсць парасятак. У маі ад школьнай каровы малака-зборшчыку здалі 300 літраў малака, а ў чэрвені штодня праданоў па 16 літраў. Ад гэтага на спецпрахунак паступілі 300 тысяч рублёў. У дапа-

можнай гаспадарцы школы ёсць уласны конь. З чэрвеня пры навукальнай установе дзейнічае аздараўленчы летнік. Для яго выхаванцаў арганізавана цікавая праграма, дзеці адпачываюць і пашыраюць свой круггляд. А тыя, каму патрэбна праходзіць практыку, працуюць на школьным участку. Ідуць сюды з ранішніх хлопчыкаў і дзяўчынак. Аб'ём работы — значны. Трэба даглядзець гектар бульбы, 10 сотак сталовых буракоў, 5 — морквы, грады з цыбуляй, часнаком, гуркамі, таматамі. А яшчэ школьнікі займаюцца нарыхтоўкай лекавых траў і шчаў.

Прышкольны ўчастак, на якім расце гародніна, утрымліваецца ў ідэальным парадку. І гаспадарчы будынак, дзе ўтрымліваецца жыўнасць школы, варты быў б наведваць асобным заахнікам: свежае півавінне, вапна ствараюць тут асаблівую чысціню і мікраклімат. У школе, аказваецца, навушныца можна многаму.

НА ЗДЫМКУ: закладчы гаспадарчай школы А.А.Рэўскі і вучні Юра Маісееў і Яўген Кавалёў са сваімі гадзінцамі.

Тэкст і фота А.САПЕРАВА.

У водпуск... з лёгкім сэрцам

У класіках асветніку ўсталявалася цудоўная традыцыя: яшчэ да пачатку новага навукальнага года матэрыяльна-тэхнічная база школ павінна быць цалкам падрыхтавана.

Так сталася і сёлета. Напрыклад, дырэктар Зубаўскай сярэдняй школы Міхаіл Скаварала паведаміў, што будынак практычна гатовы прыняць вучняў хоць заўтра. Значыць, ён загалзя быў адрамантаваны як след, з улікам усялякіх "сюрпрызаў" з боку матэрыяльна-тэхнічнага забеспячэння.

Міхаіл Аляксеевіч раска-

заў, што так званы касметычны рамонт асабліва не выклі-

каў праблем, прайшоў, лічы, у рабочым парадку.

Адміністрацыя школы ў гэтыя летнія дні засяродзіла сваю ўвагу на адпачынку, аздараўленні вучняў.

Арганізаваны пры школе летнік меў дзве мэты: адпачынак уперамежку з працай на прышкольным участку і ў роднай гаспадарцы — саўгасе "Зубкі".

— Дарчы, — падкрэсліў Міхаіл Аляксеевіч, — праца вучняў спрыяе назапашван-

ню фінансавых сродкаў школы. На сённяшні дзень на спецпрахунак захоўваецца звыш 700 тысяч рублёў. Напрыклад, за вырашчаныя саджанцы парэчка школа ўтаргавала 250 тысяч рублёў. А ўлічыць яшчэ амаль чатыры тony макулатуры? Добрая надзея ўскладаем мы на прышкольны ўчастак.

Будзем і з палівам. Задзел складаецца амаль сто тон сенажомленага вугалю (мінулая зіма была даволі лёгкай). "Адным словам, — падкрэсліў Міхаіл Аляксеевіч, — у мяне ёсць усе падставы ісці ў водпуск з лёгкім сэрцам."

Адам ЛУСТА.

На кантролі рэдакцыі Выхаванне кулаком...

У рэдакцыю паступіла пісьмо ад Юрыя Віктаравіча Рабцава. У ім ішла размова пра тое, што 19 сакавіка 2001 года яго сын, Аляксандр Рабцаў, быў збіты настаўнікам Леанідам Антонавічам Заваротным. Выпадак меў месца ў Расонскай школе імя П.М.Маішэра Віцебскай вобласці.

Далей падзеі развіваліся наступным чынам. Выпадак атрымаў агульнае, і 11 красавіка загадам па раённым адзеле адукацыі настаўнік быў звольнены. Праз некаторы час ён падае заяву ў Палацкі раённы суд адносна незаконнасці звальнення, і суд аднаўляе яго на працу. Адбываецца гэта на наступны дзень пасля пасяджэння суда. 19 мая 2001 года Л.А.Заваротны выходзіць на працу і падае заяву на звальненне па ўласным жаданні.

Крымінальная справа па далёзным выпадку не заводзіцца, таму што Расонскі адзін унутраных спраў прызнае факт нанесення лёгкіх цялесных пашкоджанняў. Між тым праз тры тыдні Аляксандр трапляе ў бальніцу. Сёння цяжка сказаць, ці ёсць сувязь паміж выпадкам збіваў і захворваннем немалой часткі, але тым не менш факт знаходжання ў бальніцы меў месца.

Рэдакцыя накіравала далёзнае пісьмо для правяркі ў Віцебскую абласную пракуратуру. У сваім адказе начальнік аддзела па нагляду за адпаведнасцю закону судовых рашэнняў па грамадзянскіх справах В.А.Маршал папаведаў: "На рашэнне Палацкага раённага суда ад 18.05.2001 г., якім Л.А.Заваротны адноўлены на ранейшым месцы працы, унесены касацыйны пратэст пракуратуры Палацкага раёна. Справа прызначана да разгляду ў касацыйнай інстанцыі абласнога суда на 10.07.2001 г."

Пакалькі рэдакцыі не вядомыя ўсе акалічаныя справы, складана рабіць аналіз таго, што адбылося. Але тое, што факт рукапрукства меў месца ў адукацыйнай установе, наводзіць на пэўны роздум. Ёсць агульнавядомыя этычныя нормы паводзін настаўніка, якія нельга парушаць ні пры якіх абставінах. Мы гаворым пра "дэдаўшчыну" ў войску, а ці не пачынаецца яна значна раней, у той жа школе, напрыклад?

Рэдакцыя будзе трымаць на кантролі гэты ліст і сачыць за ходам падзей.

Лета-2001

Адпачынак... на сенажаці

Паважаная рэдакцыя!

Мы вымушаны звярнуцца да Вас з наступнай прычыны. Па стане на 20 чэрвеня мы не атрымалі заробатную плату за май. У раённым адзеле нам адказалі, што дзень выдачы зарплаты перанеслі на 29 чэрвеня. Атрымліваецца, што два месяцы мы працуем бясплатна.

Мы не можам сплываць сваёй адпачынак, паехаць на лядзіне, бо тыя настаўнікі, якія пайшлі ў адпачынак з 4 чэрвеня, атрымалі адпущныя 20 чэрвеня і толькі за чэрвень. Між іншым, зарплата за май яны таксама не атрымалі.

Дзякуючы Богу, хоць у адным раённым канале не забывае: загамі нам даведзены план здачы зялёнай масы — 400 кілаграмаў на чалавека штомесца. Атрымліваецца за лета 1,2 тony.

Мы не маем магчымасці свайго асабістага рахунку за кватэру, тэлефон, электраэнергію. Ёсць, дарчы, складанасці і з падпіскай. Не можам дазволіць аніякіх пакупак сабе і дзецям.

Рэдакцыя — апошняя інстанцыя, куды мы звяртаемся. Звартаемся ўжо і ў Адміністрацыю Прэзідэнта, і ў Камітэт дзяржаўнага кантролю. Адтуль наш ліст быў адасланы ў аблвыканкам, і на гэтым справа скончылася.

Прасім Вас дапамагчы.

Настаўнікі Ухвальскай школы Крупскага раёна (больш за 20 подпісаў).

Ад рэдакцыі. У апошні час у рэдакцыйнай пошце некалькі такіх лістоў — з Ашмян, Асіповічаў, іншых месцаў. Калі пачынае тэлефанаваць, чуеш прыкладна адно і тое ж — раён сельскі, даўняцца з вобласці, і выдаць зарплату свочасова няма магчымасці.

Незразумела толькі вось што. Ні для каго не сакрэт, што настаўнікі, які правілі, ідуць у адпачынак летам. І кожны год

"Валанцёр", "Крывічы", "Віцязь" і іншыя

Першамайскаму аддзелу адукацыі Віцебска ў першы летні месяц удалося арганізаваць адпачынак 1930 школьнікаў у 33 разнастайных летніках. Гэта даваццявая частка ўсёй дзяцей школьнага ўзросту — тыя, хто больш за іншых меў у гэтым патрэбу. Сярод іх — падлеткі з асацыяльнымі паводзінамі, для якіх дзейнічалі чатыры спецыялізаваныя летнікі працы і адпачынку, разлічаныя на 135 чалавек.

Летнік "Валанцёр" быў арганізаваны спецыяльна для дзяўчынак. Разбіўшыся на пяць атралаў (па дзесяці чалавек у кожным), яны выпрабавалі сябе ў ролі памочнікаў выхавальцаў у спецыяльным Доме дзіцяці (для хворых дзяцей), у дзіцячым доме і двух дзіцячых садках.

Дзяўчынкі на практыцы сутыкнуліся з горкімі сіроцкімі лёсамі, болей і адчаем кінутых бацькамі дзяцей. У аднаго з атралаў была незвычайная місія — у таварыстве Чырвонага Крыжа працісці курс аказання даўраэбнай дапамогі. Разам з супрацоўнікамі таварыства дзяўчынкі раздавалі гуманітарныя абеды, наведвалі

састарэлых адзіночкіх людзей і дзяцей-інвалідаў.

Не менш насычаным падзеямі стаў чэрвень для хлопцаў з летніка "Віцязь": яны займаліся добраўпарадкаваннем тэрыторыі гарадскога сацыяльнага прытулку і вясчэрняй школы.

У краязнаўчым летніку "Крывічы" падлеткі займаліся вывучэннем гісторыі Віцебска, прычым правілі незвычайную цікавасць да неабоймай многімі дагэтуль школьнай дысцыпліны. Дзейнасць гэтага летніка стала свочасовай працягам мэтанакіраванай работы педагогаў на працягу ўсяго навукальнага года, якая вялася на базе дзіцячай бібліятэкі № 20. Сустрачы са

знакамітамі людзьмі, экскурсіі ў літаратуры і краязнаўчы музей, музей асабістых калекцый і мясцовыя храмы, знаёмства з археалагічнымі раскопкамі для многіх сталі спраўдзенымі адкрыццямі.

Самых праблемных юнакоў, палова з якіх — умоўна асуджаны, узялі на выхаванне воіны батальёна ўнутраных войскаў, які ўзначальвае Анатоль Адамавіч Куралец. Разам з ім хлопчыкі з летніка "Доблесць" прайшлі курс маладога байца, пабылі сапраўднымі баявымі будыма.

Праўда, другая палова для ўсіх чатырох летнікаў мела шмат агульнага: наведванне басейна "Камсамольскі" і кінатэатраў, музеяў і выстаў, удзел у спартыўных праграмах і конкурсах... Ёсць бясплатна, у тым ліку і трохразовае харчаванне, вітаміны. Варта адзначыць, што займаліся з падлеткамі лепшыя спецыялісты, у большасці мужчыны: сацыяльныя педагогі, псіхалагі, фізірукі, гісторыкі. Начальнікі летнікаў Таццяна Віктараўна Карчагіна, Ірына Арка-

дзьеўна Шац, Аляксей Віктаравіч Ліцяга, Аляксандр Леанідавіч Цярэшчанка разам з метадыстам раённага аддзела адукацыі Бярутаў Аляксандраўнай Семанюкай падбіралі выхаванцаў з ранняй вясны. Галоўным чынам тых, хто стаіць на ўнутрышкольным уліку, у камісіі па справах непаўналетніх, хто працявае ў маладзёбных сем'ях. Мэта летнікаў — прафілактыка правапарушэнняў, карэкцыя паводзін і карыснае дзейнасць падлеткаў — дасягнута. Дарчы, для такіх жа дзяцей пры 11 школах Віцебска дзейнічалі вучнёўскія брыгады, занятыя рамонтам памяшканняў і мэблі. Адна з іх створана на базе інтэрната для дзяцей-сірот з ЗПР.

На вялікі жаль, другую змену ўдалося арганізаваць толькі для некалькіх гарадскіх летнікаў на 270 школьнікаў. На астатнія не хапіла сродкаў.

Святлана ЛАВЕЙКІНА.

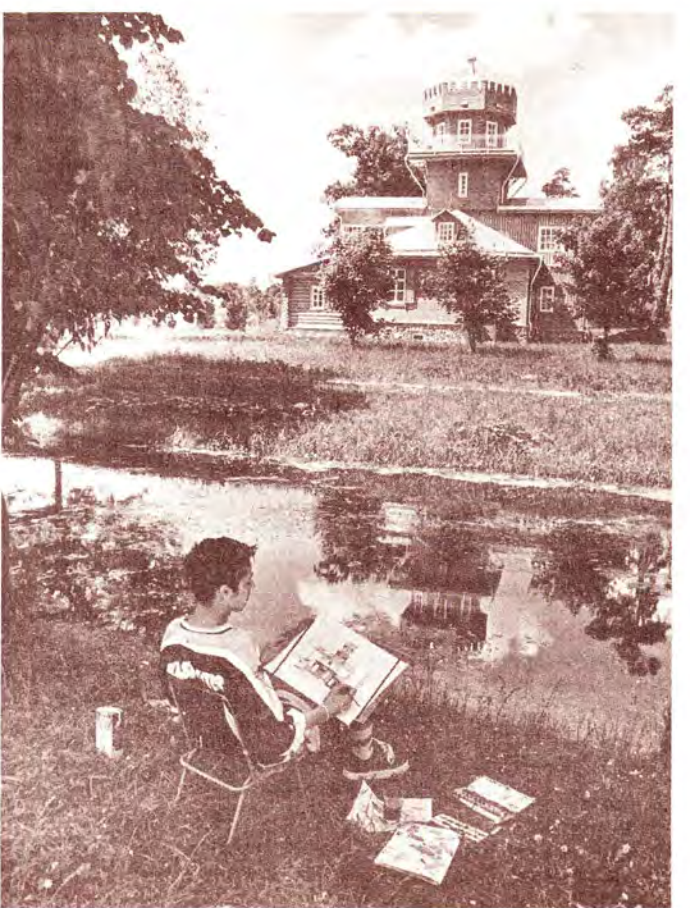

У Віцебску адкрыўся VI Міжнародны дзіцячы пленэр імя І.Е.Рэпіна. Шасцідзённая праграма свята творчасці насіла характэрныя рысы. Гэта дзень памяці вялікага мастака, паездкі на школы ў музей-сядзібу ў Зяраўне, агляду памятных мясцін Віцебска і шмат іншых мерапрыемстваў. Завершыцца пленэр адкрыццём справадзячнай выставы. На VI Міжнародным пленэры імя Рэпіна працуюць больш за 30 выхаванцаў

дзіцячых мастацкіх школ і школ мастацтваў Беларусі, Расіі, Украіны і Германіі.

НА ЗДЫМКАХ: настаўнік мінскай дзіцячай мастацкай школы № 3 Антаніна Анатольеўна Шуганова са сваімі выхаванцамі Кацяя Храмнікова, Вольга Пад'ельская і Наталія Сяржаніна; на эцюдах.

Фота Аляксандра ХІТРОВА, БЕЛТА.

Напрыклад, у артыкуле 9 Закона Рэспублікі Беларусь "Аб правах дзіцяці" свяржэцца наступнае: "Кожнае дзіця мае права на абарону сваёй асобы ад любых відаў эксплуатацыі і насілля". І далей: "Дзяржава забяспечвае недачыкальнасць асобы дзіцяці", "ажыццяўляе яго абарону... ад фізічнага і (або) псіхічнага насілля, жорсткага, грубага або абразлівага абыходжання..."

Дык вось паспрабаваў я правесці срод навуцэнцаў нашага педагогічнага каледжа сацыялагічнае даследаванне і высветліць некаторыя пытанні, звязаныя з фізічным пакараннем дзяцей. Атрымалася даволі сумная карціна.

64 працэнты адказалі, што іх у дзяцінстве былі фізічныя каралі. Працей кажучы, білі. І гэта цяперашніх нашых навуцэнцаў, у цэлым надзвычайна дзяцільных, большасць з якіх — дзяўчаты!

Аказваецца, ужо ў дзіцячым садку 28,5 працэнта нашых навуцэнцаў былі сведкамі таго, як выхавальца прымянялі меры фізічнага ўздзеяння. Далей — школа. І тут некаторыя навуцэнцы былі сведкамі фізічнага расправы настаўніка над вучнямі.

Можна пахваліць тых з нашых навуцэнцаў, якія алкавалі адмоўна на пытанне "Ці лічыце вы, што фізічнае пакаранне дае педагогічны эффект?" Такіх 63,5 працэнта. Але ж 15 працэнтаў палічылі, што дае.

Засмучае, што на пытанне "Ці будзеце вы караць сваіх дзяцей фізічна?" адмоўна адказалі 28 працэнтаў, 7 працэнтаў адзначылі, што будучы, а 65 працэнтаў не змаглі адказаць на пытанне.

Засмучае, што на пытанне "Ці будзеце вы караць сваіх дзяцей фізічна?" адмоўна адказалі 28 працэнтаў, 7 працэнтаў адзначылі, што будучы, а 65 працэнтаў не змаглі адказаць на пытанне.

Словы і справы не павінны разыходзіцца і ў нашых людзей настрой менавіта такі?

Словы і справы не павінны разыходзіцца і ў нашых людзей настрой менавіта такі?

Будзь і з палівам. Задзел складаецца амаль сто тон сенажомленага вугалю (мінулая зіма была даволі лёгкай). "Адным словам, — падкрэсліў Міхаіл Аляксеевіч, — у мяне ёсць усе падставы ісці ў водпуск з лёгкім сэрцам."

Будзь і з палівам. Задзел складаецца амаль сто тон сенажомленага вугалю (мінулая зіма была даволі лёгкай). "Адным словам, — падкрэсліў Міхаіл Аляксеевіч, — у мяне ёсць усе падставы ісці ў водпуск з лёгкім сэрцам."

Будзь і з палівам. Задзел складаецца амаль сто тон сенажомленага вугалю (мінулая зіма была даволі лёгкай). "Адным словам, — падкрэсліў Міхаіл Аляксеевіч, — у мяне ёсць усе падставы ісці ў водпуск з лёгкім сэрцам."

Будзь і з палівам. Задзел складаецца амаль сто тон сенажомленага вугалю (мінулая зіма была даволі лёгкай). "Адным словам, — падкрэсліў Міхаіл Аляксеевіч, — у мяне ёсць усе падставы ісці ў водпуск з лёгкім сэрцам."

